

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 20/23
7.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Мирјане Поповић, председника већа, Снежане Јовановић, Здравке Ђурђевић, Душанке Ђорђевић и Јелене Шкулић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгоша Цукавца, браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Петронијевића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Огњена Радића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 15.12.2022. године, која је исправљена решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 17.05.2023. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 06.12.2023. године, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 07.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ се као неосноване жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгоша Цукавца, браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Петронијевића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Огњена Радића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 15.12.2022. године, која је исправљена решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 17.05.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 15.12.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, окривљени ВВ због извршења

кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, помагањем, у вези са чланом 35 КЗ, а окривљени ББ због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 28.12.2020. године до 26.10.2021. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 26.10.2021. године до 15.12.2022. године, окривљени ВВ на казну затвора у трајању од 3 године и 8 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.12.2020. године до 12.01.2022. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 12.01.2022. године до 24.02.2022. године, а окривљени ББ осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 28.12.2020. године до 22.12.2021. године и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Ако окривљени ББ не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора, с тим да казна не може бити дужа од 6 месеци.

Сходно одредби члана 176 став 5 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у вези члана 87 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног одузето 85 боксова са укупно 850 кутија цигарета марке “King”, без акцизних маркица.

Сходно одредби члана 348 став 6 КЗ у вези члана 87 КЗ, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног одузет 1 ловачки патрон калибра 16мм, 1 метак калибра 7,62x39мм, са зрном са пуном металном кошуљицом, 4 метка калибра 32 АCR са зрном са пуном металном кошуљицом и 2 ловачка патрона калибра 12мм.

Окривљени АА, ВВ и ББ обавезани су да плате трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, а на основу одредбе члана 261 и 264 Законика о кривичном поступку.

У ставу II изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА, ГГ, ДД, ВВ, ЂЂ, ЕЕ и ББ ослобођени су од оптужбе и то окривљени АА, ГГ, ДД, ВВ, ЂЂ, ЕЕ и ББ ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљени АА, ГГ, ЂЂ, ЕЕ и ББ да су извршили и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, те је окривљени ГГ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и кривично дело недозвољени промет акцизних производа из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП, трошкови кривичног поступка у односу на окривљене ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 17.05.2023. године, исправљена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.83/21 од 15.12.2022. године и то тако што у изреци пресуде, на трећој страни, испод чињеничног описа радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, помагањем, у вези са чланом 35 КЗ, уместо “оптужени „„”, треба да стоји “оптужени ВВ”, док је у свему осталом предметна пресуда остала непромењена.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 став 1 тачка 2 ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези члана 440 ЗКП и одлуке о кривичним санкцијама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 став 1 и 2 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвоји жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал, побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи у делу одлуке о казни, тако што ће окривљене и то окривљеног АА за кривично дело из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, окривљеног ВВ за кривично дело из члана 246 став 1 у вези са чланом 35 КЗ, а окривљеног ББ за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, осудити на казне затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Драгош Цукавац, због битне повреде одредаба ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и погрешне одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да се на основу одредбе члана 449 став 1 ЗКП отвори претрес пред другостепеним судом, те уколико другостепени суд сматра да нема основа за отварање претреса, да на основу одредбе члана 447 ЗКП бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА, окривљени Горан Петронијевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду донесе пресуду којом ће се потврдити ослобађајући део пресуде у односу на окривљеног АА, а у погледу кривичног дела из члана 176 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, да се пресуда преиначи и окривљени и за ово кривично дело ослободи од одговорности или да се првостепена пресуда у осуђујућем делу укине и врати првостепеном суду на поновно суђење, те да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Огњен Радић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду

побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ВВ ослободити од оптужбе за кривично дело које му се ставља на терет или да пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и окривљени, како би присуствовали истој.

На жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал одговоре су поднели:

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Петар Пауновић, са предлогом да се жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди у односу на окривљеног ГГ, те да бранилац буде позван на седницу већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Марија Вучић, са предлогом да се жалба Јавног тужилаштва за организовани криминал одбије као неоснована и потврди побијана пресуда у делу у коме је окривљени ГГ ослобођен од оптужбе, те да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Раде Еркић, са предлогом да се жалба тужилаштва одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди, те да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда, како би присуствовали истој.

Јавно тужилаштво за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр.43/23 од 04.09.2023. године предложило да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење уважи жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал, побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно суђење или да је преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљене и то окривљеног АА за кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, окривљеног ВВ због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ помагањем у вези са чланом 35 КЗ, а окривљеног ББ за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ осудити на казне затвора у дужем трајању, а да одбије жалбе браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ВВ као неосноване, осим у делу жалбе браниоца окривљеног ВВ у којем предлаже да се побијана пресуда укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је јавну седницу већа, сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП, дана 06.12.2023. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Весне Ђорђевић, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Дејана Радмиловића, који се јавио по заменичком пуномоћју за браниоца адвоката Горана Петронијевића, уредно обавештеног, окривљеног ББ, његовог браниоца, адвоката Драгоша Цукавца, окривљеног ЂЂ, његовог браниоца адвоката Радета Еркића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Петра Пауновића и адвоката Марије Вучић, а у одсуству окривљеног ВВ, који је уредно обавештен и није доведен из Окружног затвора у Београду, његовог браниоца, адвоката

Огњена Радића, за кога је присутни адвокат Раде Еркић изјавио да је из здравствених разлога спречен да присуствује јавној седници, а уредно је позван и окривљеног ГГ, који није приступио, а уредно је примио обавештење.

Након одржане седнице већа, разматрања списка предмета и првостепене пресуде, коју је суд испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, те након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога садржаних у одговорима на жалбу, а имајући у виду писано изјашњење јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, дато у наведеном поднеску, навода које су на седници већа дали присутни окривљени и браниоци, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је нашао:

-жалбе су неосноване.

Најпре, по оцени овог суда, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 Законика о кривичном поступку, тако што се наводи да је изрека пресуде неразумљива, јер постоји неслагање између изреке у ставу I на 3. страни, где је наведено окривљени ..., а претходно је на страни 2 означен као ВВ. Ово стога што је првостепени суд донео решење о исправци К.По1 бр.83/21 од 17.05.2023. године, како је наведено, па како је у решењу о исправци наведено да на страни 3. изреке пресуде уместо “окривљени ...” треба да стоји “окривљени ВВ”, то изрека пресуде није неразумљива.

Такође, жалбени наводи јавног тужиоца којима се истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка у ослобађајућем делу пресуде, с обзиром да је окривљене ослободио од оптужбе сходно одредби члана 423 тачка 2 ЗКП, а нашао је да нема свести код окривљених, што би био основ за ослобађање од оптужбе по тачки 1 члана 423 ЗКП, нису од утицаја на другачију одлуку. Наиме, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд применио одредбу члана 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку, јер је нашао да изведеним доказима није утврђено да су окривљени учинили са умишљајем кривична дела за која су оптужени, при чему је правилно првостепени суд применио одредбе Законика о кривичном поступку, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање у ослобађајућем делу пресуде, а што се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал неосновано оспорава. Наиме, првостепени суд је одбрану окривљеног АА, у којој је негирао извршење кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и кривичног дела из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, прихватио, с обзиром да иста није оповргнута ниједним доказом који је изведен током поступка, при чему је првостепени суд детаљно анализирао исказе сада осуђених ЖЖ и ЗЗ, па је закључио да су њихова сазнања у односу на окривљеног АА посредна, јер се базирају искључиво на ономе што су осуђени чули од окривљеног ИИ, а ниједан од њих није навео да је лично примио било какав налог од окривљеног АА, нити да имају сазнања да је окривљени АА давао било какве налоге било ком другом окривљеном у овом поступку, а тврдњу да је окривљени АА организатор криминалне групе базирали су на

ономе што су чули и то осуђени ЖЖ од ИИ, а осуђени ЗЗ, из разговора ЖЖ и ИИ, како је навео да је чуо да помињу окривљеног АА и његове радње са робом. Осим тога, окривљени ЗЗ је навео да је по његовим посредним сазнањима АА имао свој правац и сам организовао трансфер и продају, а то нису радње обухваћене оптужним актом, из чега произилази да није потврђен ниједан навод оптужбе да је окривљени АА предузео конкретне радње на начин како му је то стављено на терет у овом кривичном поступку, па је првостепени суд правилно закључио да ове одбране, поред тога што су посредне и базирају се на ономе што су чули, нису поткрепљене ниједним доказом који је изведен на главном претресу у односу на окривљеног АА. Како током поступка нису прикупљене чињенице или докази који терете окривљеног АА, нити је снимљен, предложен и као доказ изведен било који разговор из кога произилази да окривљени АА има било какве везе с трговином опојном дрогом, нити су на опојној дроги и предметима који су намењени њеном меревању, односно паковању, који су пронађени у подруму куће у ..., ДНК вештачењем пронађени биолошки трагови окривљеног АА, при чему ниједан од окривљених није теретио окривљеног АА, а окривљени ГГ, ДД, ВВ, ЂЂ, ЕЕ, ББ изјаснили су се да га не познају, док је окривљени ИИ износећи одбрану навео да је окривљени АА његов рођак и да га је једном само у августу месецу 2020. године замолио да га повезе, а што је у својој одбрани потврдио и АА, то је правилно првостепени суд нашао да није доказано да је окривљени АА испланирао и организовао да се са подручја АП Косово и Метохија набавља, преноси, продаје и држи у више других места опојна дрога марихуана, како му је стављено на терет, а чињеница да је окривљени једном приликом августа месеца 2020. године довео окривљеног ИИ на састанак са окривљеним ДД, којом приликом није извршена примопредаја опојне дроге и чињеница да је поседовао већу количину новца, су по правилном закључку првостепеног суда само индиције које доказима изведеним на главном претресу нису подигнуте на степен извесности који је неопходан за несумњив закључак да је окривљени АА предузимао инкриминисане радње, на начин како му је оптужницом стављено на терет, при чему је о пореклу новца који је пронађен код њега окривљени дао логично објашњење. Дакле, жалбени наводи јавног тужиоца којима се истиче да првостепени суд наводи "индиције", а тај степен сумње закон не познаје, нису основани, с обзиром да је правилно првостепени суд нашао да постоје само индиције које нису подигнуте на било какав степен сумње који је неопходан за закључак да је окривљени извршио инкриминисане радње које су му стављене на терет.

Надаље, ценећи одбрану окривљеног ГГ, који није признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, суд је исту прихватио, јер није оповргнута ниједним доказом који је изведен током поступка, већ је у сагласности са исказима сведока ЈЈ и КК, који су потврдили да јесу извођени радови на асфалтирању улице у наведеном временском периоду у којој се налази њихова кућа и кућа осуђеног ЖЖ, а која улица је са задње стране куће ГГ, те је сведок ЈЈ навео да је заједно са осуђеним ЖЖ питао ГГ да користе његов подрум, а да га је ГГ ретко користио и да им ГГ није предао кључ од подрума, с обзиром на то да подрум није ни био закључаван, већ је био затворен жицом. Првостепени суд је из исказа сведока КК, ЛЛ и ЈЈ и фотодокументације која је учињена приликом криминалистичког прегледа лица места, фотографија које је приложила одбрана окривљеног ГГ, а које приказују кућу и окућницу куће ГГ, утврдио да окривљени ГГ како би приступио подруму, мора да изађе из свог дворишта на улицу, а да се из улице која се налази са доње стране куће може несметано приступити

подруму, а да се не прође кроз двориште куће окривљеног ГГ, чиме је потврђена одбрана окривљеног. Осим тога, и сада осуђени ЖЖ у свом исказу је признао да је користио подрум ГГ, при чему је навео да је ЗЗ издао робу из подрумских просторија ГГ и да је ИИ дао на коришћење просторију ГГ за потребе транспорта опојне дроге марихуана, а осуђени ИИ је навео да је он везано за превоз опојне дроге комуницирао са осуђеним ЖЖ и да је ГГ власник куће и да је уверен и сигуран да окривљени ГГ нема никакве везе и да је само колатерална штета, при чему из извештаја о форензичком прегледу лица места Полицијске управе у Нишу од 06.12.2020. године произилази да је свежањ кључева којим је откључан подрум пронађен изнад улазних врата подрума, како је приказано фотографијама бр. 2, 4, 5 и 6 фотодокументације, из чега произилази да полицијски службеници кључеве којима су откључали подрум у коме је пронађена опојна дрога, оружје и цигарете, нису пронашли и одузели од оптуженог ГГ, а на основу предметног извештаја о форензичком прегледу лица места и ДНК вештачењем нису пронађени биолошки трагови окривљеног ГГ.

Дакле, правилно је првостепени суд нашао да нема доказа да је окривљени ГГ предузео радње које су му стављене на терет, нити да је код њега постојала свест о томе шта се у подруму налази, јер његова одбрана није оповргнута ниједним доказом који је изведен на главном претресу, при чему чињеница да је окривљени ГГ потписао потврду о привремено одузетим предметима након претреса подрума коме је присуствовао као власник куће, у одсуству било ког другог доказа који би водио закључку да је код њега уопште постојала свест да се у подруму налазе предмети извршења кривичног дела, нити воља да их држи, те да постоји било каква повезаност са осталим окривљенима у овом поступку, није била довољна за закључак да је извршио кривична дела која су му стављена на терет, а што је прихватио и овај суд, а супротни жалбени наводи јавног тужиоца оцењени су неоснованим.

Што се тиче одбране окривљених ДД, ВВ, ЋЋ, ЕЕ и ББ, првостепени суд је прихватио њихове одбране у којима су негирали извршење кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљени ЋЋ, ЕЕ и ББ и кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, имајући у виду да нису оповргнуте осталим изведеним доказима у току кривичног поступка. Иако окривљени ЋЋ, ЕЕ и ББ нису спорили чињеницу да су учествовали на захтев окривљеног ВВ у предаји возила истом, суд је правилно закључио да ови окривљени нису били свесни чињенице за шта ће предметна возила бити употребљена, што произилази из њихових одбрана, које је првостепени суд детаљно анализирао на странама 112 и 113 образложења побијане пресуде и довео их у везу са писаним доказима и одбраном окривљеног ВВ, при чему је прихватио одбране окривљених ДД и ВВ у делу у коме су тврдили да нису припадници ОКГ, те одбрану окривљеног ДД да је у вези обезбеђивања возила којим је ишао на југ Србије контактирао искључиво са окривљеним ВВ, док остале окривљене не познаје, остављајући могућност да га је окривљени ББ једном приликом довозио, али да му није познато на који начин су уопште они повезани са возилима које је он преузео од окривљеног ВВ, с обзиром да је овакве одбране нису оповргнуте доказима изведеним на главном претресу.

Анализирајући и садржај преслушаних телефонских разговора, суд је нашао да је окривљени ВВ обављао телефонске разговоре са окривљеним ББ и ЋЋ, да су му

пријатељи и да је договарао са њима преузимање возила, али да из свих изведених доказа не произилази ниједна чињеница која би указивала да је код окривљених ЂЂ и ББ постојала свест о томе за шта ће возила која предају окривљеном ВВ бити употребљена, нити да је међу окривљенима постојао било какав договор, односно план деловања групе о подели улога и задатака, јер на такав закључак не упућује ниједан материјални траг, који је изведен у току кривичног поступка, а окривљене ДД, ВВ, ЂЂ, ЕЕ и ББ нису теретили, нити су се о њиховим радњама изјашњавали ни правноснажно осуђени ЖЖ и ЗЗ. Стога је правилно првостепени суд нашао да ниједан доказ изведен током поступка не упућује на закључак да су окривљени поступали у оквиру плана деловања организоване криминалне групе о подели улога и задатака, нити да је код окривљених ЂЂ, ЕЕ и ББ уопште постојала свест да ће путничка моторна возила марке “Audi A6” и “Ford Kuga” бити употребљена за одлазак на југ Србије, прво ради договора, а затим ради преноса опојне дроге, односно да нема доказа да су окривљени извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, као ни да су окривљени ЂЂ, ЕЕ и ББ извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, на начин како им је стављено на терет, па их је правилно, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да су извршили ова кривична дела, а што је прихватио и овај суд. У том смислу жалбени наводи јавног тужиоца којима се истиче да је првостепени суд требало да примени одредбу члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП, нису основани, а што је претходно већ образложено.

По оцени овог суда, неосновано се у жалбама Јавног тужиоца за организовани криминал, као и бранилаца окривљених АА, ВВ и ББ истиче да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, указујући да је изрека пресуде неразумљива, противречна себи и датим разлозима, те да у пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама, а они који су дати су нејасни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је на основу изведених и савесно цењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, извео закључак о постојању чињеница како оних које чине обележја кривичних дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеним кривичним делима. Такође, изрека пресуде је јасна и разумљива и у осуђујућем и ослобађајућем делу, те садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, а увидом у списе предмета утврђује се да не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника у погледу свих оних околности које су релевантне за одлучивање о предметној кривично-правној ствари.

Жалбом Јавног тужилаштва за организовани криминал у односу на осуђујући део у коме је окривљени ВВ оглашен кривим, а такође и жалбом браниоца окривљеног ВВ, побија се првостепена пресуда тако што се истиче да првостепени суд није дао разлоге због чега радње окривљеног квалификује као помагање, а не као

саизвршилаштво, као и да је изрека пресуде нејасна и неразумљива, јер се у изреци наводи да је окривљени ВВ помагао осуђеном ДД да неовлашћено преноси опојну дрогу канабис ради даље продаје по претходном договору, а нејасно је где је и какав је договор постојао. Овакви жалбени наводи по оцени овог суда су неосновани, с обзиром да је првостепени суд правилно нашао да су окривљени поступали по претходном договору, при чему је за овакву своју одлуку дао јасно образложење, па су жалбени наводи браниоца окривљеног и јавног тужиоца којима се истиче да је изрека пресуде неразумљива оцењени неоснованим.

Такође, неосновани су наводи жалбе којима се истиче да првостепени суд није дао разлоге зашто је радње квалификовао као помагање окривљеног ВВ, а не као саизвршилаштво. Наиме, саизвршилаштво је учествовање више лица у радњи извршења, која заједно извршавају кривично дело или, остварујући заједничку улогу, другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела. Помагање је предузимање такве радње којом се са умишљајем доприноси извршењу противправне радње другог лица, којим радњама ово лице остварује обележја неког кривичног дела, те је радња помагања свака она радња којом се може допринети извршењу кривичног дела, тј. свака она радња којом се извршење дела подупире, унапређује. Имајући у виду наведено, а како је првостепени суд нашао да је окривљени ВВ, по претходном договору, са окривљеним ДД, на његово тражење истом ставио на располагање путничко моторно возило како би њиме превезао опојну дрогу, то је и по оцени овог суда окривљени ВВ умишљајно помагао окривљеном ДД да изврши кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, тиме што му је ставио на располагање путничко моторно возило марке “Ford Kuga” за превоз опојне дроге, а супротни жалбени наводи јавног тужиоца и браниоца окривљеног ВВ оцењени су неоснованим.

Наводи жалбе браниоца окривљеног ББ којима се истиче да је изрека пресуде нејасна, јер окривљени ББ није поступио супротно члану 5 Закона о оружју и муницији, како је то наведено у изреци пресуде, јер код истог није пронађено оружје, већ муниција, нису од утицаја на другачију одлуку. Наиме, првостепени суд је јасно навео да је окривљени ББ у својој кући неовлашћено без одговарајуће дозволе надлежног органа, супротно члану 4 став 1 тачка 2, члану 5 став 2 и члану 20 Закона о оружју и муницији држао муницију. Како је одредбом члана 4 став 1 тачка 2 прописано да је категорија Б оружја свако ватрено оружје, кратко, дуго, полуаутоматско, репетирајуће, једнометно, двоветно, са олученим и глатким цевима, осим оног из категорије А и Ц и конвертибилно оружје, док је одредбом члана 5 став 2 прописано да оружје из категорије Б може се набављати, држати и носити на основу исправе надлежног органа, а одредбом члана 20 прописано је да муниција за оружје из категорије Б и Ц осим онеспособљеног може се набављати на основу издате исправе о оружју, то је првостепени суд правилно применио одредбу члана 5 Закона о оружју и муницији у вези са чланом 4 и чланом 20 Закона о оружју и муницији, при чему се наведене одредбе односе и на муницију.

Надаље и у жалби Јавног тужиоца за организовани криминал и у жалби браниоца окривљеног ВВ истиче се да је нејасно због чега је првостепени суд осудио окривљеног ВВ само за радње извршења од 04.10.2020. године, а изостављене су радње од 24.08.2020. године, када је такође дао окривљеном ДД моторно возило “Audi A6” и

од 28.09.2020. године, када му је дао путничко моторно возило “Audi A8”. Овај суд је нашао да је правилно првостепени суд закључио да је окривљени извршио само радње од 04.10.2020. године, а изоставио остале радње, с обзиром да се те остале радње односе на припадништво организоване криминалној групи за коју је, како је претходно већ наведено, првостепени суд нашао да нису пружени докази да су окривљени поступали у оквиру плана деловања ОКГ о подели улога и задатака. У односу на радњу извршења од 04.10.2020. године првостепени суд је ценио одбрану окривљеног ВВ, у којој је навео да није знао да ће окривљени ДД употребити возило за превоз опојне дроге, као и наводе одбране окривљеног ДД, да окривљеном ВВ није рекао за ште ће употребити возило које је од њега тражио, јер су овакве одбране супротне осталим доказима, па је правилно суд закључио да је окривљени ВВ предузео предметне радње, јер је возило “Ford Kuga” затражио од окривљеног ЋЋ баш када је окривљеном ДД било потребно возило за одлазак по опојну дрогу, што указује да је то учинио у очигледној намери да возило преда окривљеном ДД, при чему је управо тада предузео радњу којом је са умишљајем допринео извршењу противправне радње окривљеног ДД, а којим радњама је окривљени ДД остварио обележја кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ и да је окривљени ВВ очигледно знао шта се у возилу налазило, што је првостепени суд детаљно образложио на странама 115 и 116 образложења побијане пресуде, па су жалбени наводи Јавног тужиоца за организовани криминал и браниоца окривљеног ВВ оцењени неоснованим.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ којима се истиче да се у конкретном случају ради о процесном дуалитету, јер је окривљени ВВ у предмету у коме је осуђен окривљени ДД – Вишег суда у Смедереву К.бр.34/20, испитан у својству сведока у истрази и на главном претресу и да се око истог догађаја изјашњавао два пута у својству сведока, па исказ који је у овом кривичном предмету дао у својству окривљеног не може да се користи, јер је дао идентичне изјаве, по оцени овог суда нису основани. Ово стога што је у овом кривичном поступку првостепени суд користио само исказ који је окривљени ВВ дао у својству окривљеног, а не и исказ који је дао у другом кривичном поступку у својству сведока, па су жалбени наводи без утицаја на другачију одлуку.

У односу на кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које је окривљени АА оглашен кривим побијаном пресудом, овај суд је нашао да је првостепени суд у односу на ово кривично дело правилно утврдио чињенично стање, тако што није прихватио одбрану окривљеног, у којој је негирао извршење кривичног дела, а која је у потпуности оповргнута доказима који су изведени на главном претресу. Како је дактилоскопским вештачењем Националног центра за криминалистичку форензику утврђено да два трага папиларних линија- траг обележен бројем 15/9 и траг обележен бројем 15/10 припадају новорегистрованом лицу АА, што је првостепени суд детаљно образложио на страни 118 образложења пресуде, а при чему је узео у обзир да окривљени током поступка није био доследан у погледу објашњења везано за идентификоване трагове папиларних линија, па је у претходном поступку и на главном претресу на питање да се изјасни везано за пронађене трагове папиларних линија, односно његове отиске прстију на предметним цигаретама навео је да му ништа везано за то није познато, а на главном претресу је навео да то нису његови трагови и да нема

шансе да то буду његови трагови, а на крају доказног поступка на питање свог браниоца навео је да никад није паковао цигарете, те да је могуће да је, с обзиром да се бави продајом кола, ту траку неко оставио у колима и да је он случајно додирнуо и да је тако дошло до тога да се његови отисци прстију виде, то је на основу ове недоследности у одбрани окривљеног правилно првостепени суд закључио да он није био искрен, да је, како би оправдао пронађене трагове папиларних линија, покушао да понуди објашњење које је неуверљиво и нелогично, при чему отисци папиларних линија који су пронађени на селотејп траци, којом су били обмотани боксеви цигарета марке “King” указују да их је управо он држао, а како је пронађена већа количина, односно 85 боксова ових цигарета, то је правилно закључио да је окривљени држао ове боксеви цигарета ради продаје, што је прихватио и овај суд. Стога су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се истиче да је нејасно како је првостепени суд утврдио да је окривљени држао цигарете, а посебно ради продаје, оцењени неоснованим.

Чињенично стање у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом окривљени ББ оглашен кривим, такође је по оцени овог суда правилно утврђено. Наиме, првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног ББ, као ни исказ сведока ЉЉ, који су тврдили да предметни меци припадају сведоку ЉЉ, с обзиром да су оваква одбрана и исказ сведока супротни другим изведеним доказима, јер из записника о претресању стана и других просторија од 28.12.2020. године, потврде о привремено одузетим предметима од ББ од 28.12.2020. године, произилази да су одузети предмети од окривљеног ББ, пронађени приликом претреса куће која се састоји од три собе, ходника и купатила на адреси ... број...у ..., а коју потврду је окривљени ББ без примедби потписао, при чему исказ сведока ЉЉ суд није прихватио, јер је сам навео да је децембра месеца 2020. године, када је вршен претрес куће, дошао на лице места за време трајања претреса, односно при крају претреса и да није указао полицајцима да је пронађена муниција његова, што би било логично када је видео да од брата одузимају муницију за коју је касније у току кривичног поступка тврдио да је његова. Такође, сведок је навео да је муницију донео и оставио у соби у једној кеси, док је иста, како је то утврђено на основу записника о претресању и фотодокументације која је сачињена том приликом, пронађена на више различитих места у соби, у ходнику куће, из чега произилази да сведоку није било познато где се муниција у кући тачно налазила, а што и по оцени овог суда указује да је његов исказ неискрен и усмерен на избегавање кривице окривљеног ББ. Стога је и у односу на ово кривично дело првостепени суд правилно утврдио чињенично стање и дао јасне и уверљиве разлоге, а супротни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да суд није могао само на основу потврде о привремено одузетим предметима да утврди да је муниција припадала окривљеном, нису основани.

Дакле, како је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање у односу на и ослобађајући и осуђујући део пресуде, како је то образложено, то су супротни жалбени наводи Јавног тужиоца за организовани криминал, као и бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ оцењени неоснованим и у жалбама се даје сопствена оцена изведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд, а који докази су по оцени овог суда правилно цењени, како је то напред наведено.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији, да се у радњама окривљеног ББ стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а у радњама окривљеног ВВ да се стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ, како је напред образложено, па жалбени наводи бранилаца окривљених нису основани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама, овај суд је нашао да су жалбе Јавног тужиоца за организовани криминал, као и жалбе бранилаца окривљених неосноване. Наиме, првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичних санкција које ће изрећи окривљенима АА, ВВ и ББ имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА првостепени суд је ценио чињеницу да је окривљени породичан човек, отац троје малолетне деце, чињеницу да се пред судом држао коректно, док је као отежавајућу околност ценио чињеницу да је раније осуђиван и то два пута од чега једном због кривичног дела из члана 243 став 1 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ВВ првостепени суд је ценио чињеницу да се пред судом држао коректно, а као отежавајућу околност ценио је чињеницу да је окривљени раније осуђиван, да је радњу кривичног дела за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим предузео само нешто више од 2 месеца након истека времена проверавања по тој ранијој условној осуди. На страни окривљеног ББ од олакшавајућих околности суд је ценио чињеницу да се пред судом држао коректно и да раније није осуђиван, а отежавајуће околности на страни овог окривљеног није нашао.

Стога је првостепени суд, с обзиром на околности под којима су кривична дела извршена и степен кривице окривљених, правилно осудио окривљеног АА због извршења кривичног дела из члана 176 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији на казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору и време проведено на мери забране напуштања стана, ближе означено у изреци побијане пресуде, окривљеног ВВ због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, правилно осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 8 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана, ближе означено у изреци побијане пресуде, а окривљеног ББ, због извршења кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, ближе означено у изреци побијане пресуде и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, сходно одредби члана 50 и 51 КЗ, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана

правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

И по налажењу овог суда, овако одмереним казнама затвора и новчаном казном у односу на окривљеног ББ у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ и исте су у свему у складу са тежином учињених кривичних дела и степеном кривице окривљених као учинилаца, те насталим последицама.

Како је првостепени суд у образложењу побијане пресуде за овакву своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то су жалбени наводи Јавног тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ оцењени као неосновани.

Стога је по закључку овог суда, правилна одлука првостепеног суда о кривичним санкцијама у односу на окривљеног АА, ВВ и ББ, те жалбеним наводима иста није доведена у сумњу.

Жалбени наводи јавног тужиоца којима се истиче да је првостепени суд донео неправилну одлуку о мери безбедности одузимања предмета опојне дроге и цигарета, због чега се пресуда побија и на основу одредбе члана 441 став 2 ЗКП, јер је одузето од окривљеног АА 85 боксова са 850 кутија марке “King”, а ови предмети су одузети од окривљеног ГГ према потврди о привремено одузетим предметима, при чему је потврдом о привремено одузетим предметима одузета и опојна дрога канабис тзв. Марихуана, а суд је није одузео уз образложење да ће то учинити накнадно у поступку против окривљеног ИИ.

По оцени овог суда овакви жалбени наводи су неосновани, имајући у виду да је још увек у току кривични поступак против окривљеног ИИ, с обзиром да је према њему поступак раздвојен у фази главног претреса, тако да је правилно првостепени суд донео одлуку у којој није одлучио о мери безбедности одузимања опојне дроге која је предмет извршења кривичног дела. Стога је, по оцени овог суда, одлука првостепеног суда о мери безбедности одузимања предмета правилна и жалбеним наводима није доведена у сумњу, при чему је првостепени суд за исту дао јасне и уверљиве разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење донео је одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић